

DECYZJA KOMISJI**z dnia 1 października 2015 r.****w sprawie powiadomienia państwa trzeciego o możliwości uznania go za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów**

(2015/C 324/10)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. WPROWADZENIE

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1005/2008 („rozporządzenie w sprawie połowów NNN”) ustanowiono unijny system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym (NNN) połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania.
- (2) W rozdziale VI rozporządzenia w sprawie połowów NNN określono procedury dotyczące uznania państw trzecich za niewspółpracujące, działań wobec takich państw (*démarches*), sporządzania wykazu takich państw, usunięcia z tego wykazu, publicznego dostępu do niego i wszelkich środków nadzwyczajnych.
- (3) Zgodnie z art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja powinna powiadomić państwa trzecie o możliwości uznania ich za państwa niewspółpracujące. Takie powiadomienie ma charakter wstępny. Powiadomienie opiera się na kryteriach określonych w art. 31 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. Komisja powinna również podjąć wobec powiadamianych państw członkowskich wszelkie działania określone w art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. W szczególności Komisja powinna zawrzeć w powiadomieniu informacje dotyczące istotnych faktów i ustaleń leżących u podstaw takiego uznania, a także zapewnić tym państwom możliwość udzielenia odpowiedzi i dostarczenia dowodów przemawiających przeciwko takiemu uznaniu lub, w stosownych przypadkach, przedstawienia planu działania na rzecz poprawy sytuacji oraz środków już podjętych w celu jej naprawy. Komisja powinna wyznaczyć powiadamianym państwom trzecim odpowiedni czas na przedstawienie odpowiedzi na powiadomienie, a także wystarczający czas na naprawę sytuacji.
- (4) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja powinna wskazać państwa trzecie, które uznaje za niewspółpracujące w zakresie zwalczania połowów NNN. Państwo trzecie należy uznać za niewspółpracujące, jeżeli nie wypełnia ono swoich obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu, polegających na podejmowaniu działań w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania.
- (5) Uznanie państw trzecich za niewspółpracujące powinno opierać się na przeglądzie wszelkich informacji określonych w art. 31 ust. 2 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- (6) Zgodnie z art. 33 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Rada powinna sporządzić wykaz niewspółpracujących państw trzecich. W odniesieniu do tych państw mają zastosowanie między innymi środki określone w art. 38 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- (7) Pojęcie odpowiedzialności państwa bandery i państwa nadbrzeżnego jest stale wzmocnione w ramach międzynarodowego prawa dotyczącego rybołówstwa i dziś jest pomyślane jako obowiązek „należytą staranności”, co oznacza obowiązek podejmowania wszelkich możliwych wysiłków i dołożenia wszelkich starań, aby zapobiec połowom NNN, w tym obowiązek podjęcia niezbędnych środków administracyjnych i egzekucyjnych w celu zapewnienia, by statki rybackie pływające pod banderą danego państwa, jego obywatele lub statki rybackie poławiające na jego wodach nie angażowali się w działania, które naruszają obowiązujące środki ochrony i zarządzania żywymi zasobami morza, a w przypadku naruszenia obowiązków współdziałania i przeprowadzenia konsultacji z innymi państwami w celu zbadania i w razie potrzeby nałożenia sankcji, które są wystarczające, by zniechęcić do naruszania przepisów i pozbawić sprawców korzyści wynikających z ich nielegalnej działalności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

- (8) Zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połowów NNN świadectwa połowowe zatwierdzone przez państwa trzecie bandery są akceptowane, pod warunkiem że Komisja otrzymała powiadomienie o rozwiązaniach dotyczących wdrożenia, kontroli i egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków ochrony i zarządzania, których muszą przestrzegać statki rybackie tych państw trzecich.
- (9) Zgodnie z art. 20 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja ma prowadzić współpracę administracyjną z państwami trzecimi w obszarach związanych z wdrożeniem przepisów tego rozporządzenia.

2. POSTĘPOWANIE DOTYCZĄCE PODMIOTU RYBOŁÓWCZEGO TAJWAN

- (10) Powiadomienie podmiotu rybołowczego Tajwan⁽¹⁾ (zwanego dalej „Tajwanem”) jako państwa bandery⁽²⁾ zgodnie z art. 20 rozporządzenia w sprawie połowów NNN zostało przyjęte przez Komisję w dniu 28 stycznia 2010 r.
- (11) W dniach 20–24 lutego 2012 r. przedstawiciele Komisji przy wsparciu ze strony Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa odbyli wizytę oceniającą w Tajwanie w ramach współpracy administracyjnej przewidzianej w art. 20 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN i sporządzono sprawozdanie z kontroli na miejscu.
- (12) Celem wizyty było zweryfikowanie informacji na temat wprowadzonych przez Tajwan rozwiązań w zakresie wdrożenia, kontroli i egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków ochrony i zarządzania, których muszą przestrzegać jego statki rybackie, oraz informacji na temat środków podjętych przez Tajwan w celu wypełnienia obowiązków w zakresie zwalczania połowów NNN oraz wdrażania unijnego systemu świadectw połowowych.
- (13) W dniu 8 marca 2012 r. Tajwan przedłożył dodatkowe informacje, zaś w dniu 19 marca 2012 r. – uwagi do sprawozdania.
- (14) W dniu 2 lipca 2012 r. Tajwan przekazał dodatkowe informacje (statystyki dotyczące przywozu do Tajwanu i wywozu z niego produktów rybołówstwa w podziale na produkty rybołówstwa i państwo pochodzenia/przeznaczenia od 2010 r. do pierwszego kwartału 2012 r.).
- (15) W dniach 17–19 lipca 2012 r. Komisja przeprowadziła kolejną wizytę w Tajwanie w celu sprawdzenia działań podjętych przez Tajwan po pierwszej wizycie.
- (16) W dniu 14 grudnia 2012 r. między Tajwanem a Komisją odbyło się spotkanie techniczne, podczas którego przedstawiono zarys Krajowego planu działania Tajwanu w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania (KPD-NNN).
- (17) Po tym spotkaniu, w dniu 21 grudnia 2012 r., Komisja przedstawiła szczegółowy i pełny przegląd unijnych przepisów dotyczących kontroli, identyfikowalności i zarządzania rybołówstwem, a także w odniesieniu do realizowanej przez Unię polityki w zakresie połowów NNN.
- (18) W dniu 27 lutego 2013 r. Tajwan przedstawił wstępną wersję Krajowego planu działania.
- (19) W dniu 29 marca 2013 r. Tajwan przedłożył ostateczną wersję KPD-NNN oraz kopię tajwańskiego planu działań przeciwko połowom NNN w ramach współpracy Tajwanu i UE przeciwko połowom NNN.
- (20) W celu sprawdzenia działań podjętych przez Tajwan w dniu 27 lutego 2014 r. odbyło się spotkanie techniczne, z którego wnioski przesłano władzom Tajwanu w dniu 12 marca 2014 r.
- (21) W dniu 20 sierpnia 2014 r. Komisja przekazała szczegółowy przegląd uwag i komentarzy w odniesieniu do podjętych lub planowanych przez Tajwan działań w ramach KPD-NNN.
- (22) W dniu 23 października 2014 r. Tajwan przedłożył uaktualnioną wersję dokumentu „Progress on Cooperation of Combating IUU Fisheries Activities” („Postępy we współpracy w zakresie zwalczania połowów NNN”).
- (23) W celu sprawdzenia działań podjętych przez Tajwan między Komisją a Tajwanem w dniu 24 października 2014 r. odbyła się wideokonferencja, z której wnioski Komisja przesłała w dniu 31 października 2014 r.

⁽¹⁾ Odrębny obszar celny Tajwanu, Penchu, Kinmen i Matscu (chińskie Tajpej).

⁽²⁾ Termin „państwo” lub „kraj” w odniesieniu do podmiotu rybołowczego Tajwan są stosowane jedynie w kontekście rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

- (24) W dniu 28 października 2014 r. Tajwan przedstawił Krajowy plan działania na rzecz zarządzania zdolnością połowową (KPD-zdolność połowowa).
- (25) W dniu 17 grudnia 2014 r. Tajwan przedłożył szczegółowy plan w zakresie treści elektronicznych dzienników połowowych oraz zarys systemu stosowania deklaracji wyładunkowych.
- (26) W celu sprawdzenia działań podjętych przez Tajwan w dniu 18 grudnia 2014 r. miała miejsce wideokonferencja między Komisją a Tajwanem.
- (27) W dniu 19 stycznia 2015 r. Komisja przesłała przykładowy zestaw opublikowanych unijnych programów inspekcji oraz analizę braków wykrytych w świadectwach połowowych zatwierdzonych przez władze tajwańskie.
- (28) W dniu 11 lutego 2015 r. Tajwan przedstawił pisemne uwagi w sprawie analizy braków ujawnionych w zatwierdzonych świadectwach połowowych.
- (29) W dniach 27 lutego 2015 r., 13 marca 2015 r. i 18 marca 2015 r. Komisja przesłała wniosek o wizytę w Tajwanie, a także dalsze informacje związane z tą wizytą, kwestiami dotyczącymi świadectw połowowych oraz strategiami zarządzania rybołówstwem w celu rozwiązania problemów w zakresie połowów NNN.
- (30) W dniach 17 i 19 marca 2015 r. Tajwan przedstawił na piśmie swoje uwagi dotyczące świadectw połowowych, poważnych naruszeń przepisów, deklaracji wyładunkowych i kontroli przedsiębiorstw handlujących produktami rybołówstwa.
- (31) W celu sprawdzenia działań podjętych przez Tajwan w dniu 24 marca 2015 r. odbyła się kolejna wizyta służb Komisji w Tajwanie.
- (32) W dniach 7 kwietnia 2015 r., 14 maja 2015 r. i 4 sierpnia 2015 r. Tajwan przesłał pisemne uwagi dotyczące rejestracji zgodności z przepisami regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem, statków rybackich pływających pod banderą Tajwanu i świadectw połowowych. W dniu 10 sierpnia 2015 r. Komisja przedstawiła pisemne wyjaśnienia dotyczące stosowania świadectw połowowych.
- (33) W dniu 16 kwietnia 2015 r. Tajwan przedłożył pisemne uwagi dotyczące planu prac w zakresie zwalczania połowów NNN.
- (34) Sprawozdanie z wizyty przesłano do Tajwanu w dniu 27 maja 2015 r. W trakcie wizyty przedstawiciele Komisji stwierdzili, że w odniesieniu do najważniejszych niedociągnięć wykrytych od 2012 r. poczyniono niewielkie postępy lub nie poczyniono postępów w ogóle. Ponadto plan prac w zakresie zwalczania połowów NNN był niemożliwy do zrealizowania, a planowane prace miały trwać do roku 2017.
- (35) W dniu 29 czerwca 2015 r. Tajwan przedłożył pisemne uwagi do sprawozdania. W uwagach nie zawarto żadnego zobowiązania do rozwiązania zidentyfikowanych niedociągnięć w rozsądnym terminie.
- (36) Należy zauważyć, że Tajwan, ze względu na swój status polityczny, nie jest członkiem Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ). W związku z tym Tajwan nie podpisał ani nie ratyfikował żadnego z międzynarodowych porozumień dotyczących rybołówstwa, takich jak Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS), Porozumienie ONZ w sprawie zasobów rybnych (UNFSA), Porozumienie o wspieraniu przestrzegania przez statki rybackie międzynarodowych środków ochrony i zarządzania na pełnym morzu Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (Porozumienie FAO w sprawie zgodności). Niemniej jednak w okresie, w którym władze Tajwanu wchodziły w skład ONZ, podpisał on Konwencję genewską o morzu pełnym z 1958 r.⁽¹⁾ oraz Konwencję o morzu terytorialnym i morskim pasie przyległym z 1958 r.⁽²⁾ W celu przeprowadzenia oceny przestrzegania przez Tajwan jego międzynarodowych zobowiązań jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu, Komisja uznała za właściwe zastosowanie, oprócz porozumień, których Tajwan jest stroną, konwencji UNCLOS stanowiącej podstawowe obowiązujące międzynarodowe ramy prawne. Poprzez jej postanowienia kodyfikuje się istniejące wcześniej zasady prawa zwyczajowego i przyjmuje się prawie dosłowne brzmienie Konwencji o morzu pełnym oraz Konwencji o morzu terytorialnym i morskim pasie przyległym. Należy również zauważyć, że obowiązek państwa bandery do zachowania należytej staranności w odniesieniu do, między innymi, połowów NNN prowadzonych przez statki tego państwa stanowi część międzynarodowego prawa zwyczajowego.

(1) Informacje pochodzące ze strony internetowej:

https://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=XXI-2&chapter=21&lang=en#1

<https://treaties.un.org/pages/HistoricalInfo.aspx#China>

(2) Informacje pochodzące ze strony internetowej:

https://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=XXI-1&chapter=21&lang=en

<https://treaties.un.org/pages/HistoricalInfo.aspx#China>

- (37) Tajwan jest umawiającym się państwem członkowskim Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Południowego (CCSBT), Regionalnej Organizacji ds. Zarządzania Rybołówstwem na Południowym Pacyfiku (SPRFMO) oraz Komisji ds. Rybołówstwa na Północnym Pacyfiku (NPFC), a także współpracującym podmiotem niebędącym umawiającą się stroną Komisji ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku (WCPFC), Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego (IATTC) i Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT). Ponadto Tajwan jest zaproszonym ekspertem Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC).
- (38) W celu przeprowadzenia oceny przestrzegania przez Tajwan jego międzynarodowych zobowiązań jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu określonych w międzynarodowych porozumieniach wspomnianych w motywie 36 i ustanowionych przez regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem wspomniane w tym motywie, Komisja zgromadziła i przeanalizowała wszystkie informacje, które uznała za niezbędne do celów takiej oceny. Główne wewnętrzne ramy prawne Tajwanu w zakresie zarządzania rybołówstwem stanowi ustawa o rybołówstwie (ogłoszona w listopadzie 1929 r. i zmieniona ostatnio w listopadzie 2012 r.) oraz szereg umów na szczeblu ministerialnym. Władze Tajwanu zaakceptowały konieczność zmiany ram prawnych w zakresie rybołówstwa oraz potrzebę opracowania nowego instrumentu.
- (39) Komisja wykorzystała także informacje pochodzące z dostępnych danych opublikowanych przez właściwe regionalne organizacje ds. rybołówstwa, jak również ogólnodostępne informacje.

3. MOŻLIWOŚĆ UZNANIA TAJWANU ZA NIEWSPÓŁPRACUJĄCE PAŃSTWO TRZECIE

- (40) Zgodnie z art. 31 ust. 3 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja przeprowadziła analizę obowiązków Tajwanu jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu. Do celów tego przeglądu Komisja wzięła pod uwagę kryteria określone w art. 31 ust. 4–7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

3.1. Powtarzające się przypadki prowadzenia przez statki połowów NNN oraz przepływów handlowych produktów pochodzących z połowów NNN oraz podjęte w związku z tym działania (art. 31 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (41) Na podstawie informacji uzyskanych podczas wizyt na miejscu oraz ogólnie dostępnych informacji Komisja ustaliła, że co najmniej 22 statki brały udział w połowach NNN w okresie od 2010 r. do 2015 r.
- (42) Jeden ze statków rybackich pływających pod banderą Tajwanu (Yu Fong 168) jest wciąż wymieniony w wykazie statków NNN WCPFC w związku z prowadzeniem w 2009 r. połowów bez zezwolenia w wyłącznej strefie ekonomicznej Wysp Marshalla i z naruszeniem środków ochrony i zarządzania⁽¹⁾. Tajwan wyjaśnił, że od 2009 r. statek ten nie jest pod jego kontrolą i że jedyne działanie, jakie organy mogłyby podjąć, to nałożenie sankcji za naruszanie przepisów dotyczących powrotu do portu. Tajwan wyjaśnił, że wielokrotnie nakładał takie sankcje, ale nie podał żadnych dodatkowych informacji. W tym względzie należy zauważyć, że w ustawie o rybołówstwie za takie naruszenie przewiduje się grzywnę w wysokości od 3 400 EUR do 8 500 EUR.
- (43) Na podstawie uzyskanych dowodów stwierdza się, że jeden statek rybacki pływający pod banderą Tajwanu został zatrzymany w 2015 r. na Wyspach Marshalla za prowadzenie nielegalnych połowów i zakłócanie działalności obserwatorów rybołówstwa⁽²⁾. Władze tajwańskie do tej pory nie nałożyły żadnych sankcji na ten statek rybacki ani na obywateli Tajwanu biorących udział w tych połowach lub w nie zaangażowanych. Jedynym działaniem, jakie podjęto, była kontynuacja dochodzenia w tej sprawie i poinformowanie Komisji, że sprawa została przekazana sądom Wysp Marshalla.
- (44) Komisja ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim poinformowała, że w roku 2013 i 2014 dwadzieścia statków pod banderą Tajwanu dopuściło się naruszeń środków ochrony i zarządzania państw nadbrzeżnych Oceanu Indyjskiego. Statki te prowadziły operacje: z nieoznakowanymi narzędziami połowowymi; przy braku na pokładzie oryginalnych dokumentów lub przy niepełnej dokumentacji związanej z połowami; z wygasłymi licencjami połowowymi; bez rozliczenia z ostatnim portem zawinięcia; bez licencji połowowej od państwa bandery; bez funkcjonującego lub prawidłowo funkcjonującego systemu monitorowania statków (VMS); obejmujące obcinanie płetw rekinom; obejmujące nielegalne przeładunki na morzu i bez zgłaszania przeładunków.

(1) Zob. rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 137/2014 z dnia 12 lutego 2014 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 468/2010 ustanawiające unijny wykaz statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy (Dz.U. L 43 z 13.2.2014, s. 47).

(2) Informacje pochodzące ze strony internetowej: <http://www.radionz.co.nz/international/pacific-news/266070/arrests-in-marshalls-over-illegal-fishing>

- (45) Komisja przekazała Tajwanowi te informacje i wezwała jego władze do zbadania tych spraw. Agencja Rybołówstwa Tajwanu stwierdziła, że ze wstępnego dochodzenia wynika, iż wszystkie statki były należycie upoważnione do prowadzenia działalności na wodach państw nadbrzeżnych i nie stwierdzono żadnych problemów ze sprawozdawczością VMS lub ważnymi licencjami połowowymi. Władze tajwańskie nie wyjaśniły jednak, czy uzyskały te informacje od państw nadbrzeżnych ani czy zamierzają współpracować z odpowiednimi państwami nadbrzeżnymi w kwestiach dotyczących działalności tych statków, ich kapitanów, oficerów i załogi.
- (46) W odniesieniu do informacji określonych w motywach 42, 43 i 44 Komisja uważa, że Tajwan nie wywiązuje się ze swoich obowiązków państwa bandery, mających na celu zapobieganie braniu przez jego flotę udziału w działaniach NNN. W związku z tym przypomina się, że zgodnie z art. 94 ust. 2 lit. b) UNCLOS państwo bandery musi poddać jurysdykcji prawa wewnętrznego każdy statek, który pływa pod jego banderą, w tym działania jego kapitana, oficerów i załogi (zob. także art. 5 Konwencji genewskiej o morzu pełnym z 1958 r.⁽¹⁾). Zauważa się, że państwo bandery ma obowiązek podjęcia w odniesieniu do swoich obywateli wszelkich środków niezbędnych do ochrony żywych zasobów morza pełnego lub współpracy z innymi państwami podejmującymi takie środki. Ponadto – zgodnie z pkt 31, 32, 33, 35 i 38 dobrowolnych wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery⁽²⁾ – państwa bandery muszą wdrożyć systemy kontroli nad swoimi statkami i muszą dysponować systemem egzekwowania przepisów, w ramach którego m.in. wykrywa się naruszenia obowiązujących praw, przepisów lub międzynarodowych środków ochrony i zarządzania oraz podejmuje się działania związane z egzekwowaniem przepisów i stosowaniem skutecznych sankcji.
- (47) Na podstawie art. 31 ust. 4 lit. b) Komisja zbadała również środki podjęte przez Tajwan w odniesieniu do dostępu produktów rybołówstwa pochodzących z połowów NNN do jego rynku.
- (48) Komisja dokonała analizy dokumentacji i innych informacji dotyczących monitorowania i kontrolowania przez Tajwan produktów rybołówstwa pochodzących z połowów morskich, a także produktów przywożonych, wywożonych i będących przedmiotem handlu międzynarodowego. Po dokonaniu oceny Komisja jest zdania, że Tajwan nie może zagwarantować, iż produkty rybołówstwa trafiające do jego portów i zakładów przetwórczych nie pochodzą z połowów NNN. Władze tajwańskie nie były w stanie wykazać, że posiadają wszystkie niezbędne informacje wymagane w celu zagwarantowania legalności przywożonych i przetworzonych produktów przeznaczonych na rynek unijny. Główne elementy stanowiące podstawę oceny Komisji podsumowano poniżej.
- (49) Wizyty w latach 2012 i 2015 ujawniły, że Tajwan nie posiadał systemu identyfikowalności zdolnego do zapewnienia pełnej przejrzystości na każdym etapie transakcji połowowych, tj. połowów, przeładunku, wyładunku, przewozu, przetwarzania, wywozu i handlu. W 2012 r. Komisja odwiedziła podmioty gospodarcze i pośredników w celu dokonania oceny przejrzystości i identyfikowalności na tajwańskim rynku rybnym. Stwierdzono szereg uchybień, o których poinformowano władze i w odniesieniu do których nie podjęto jakichkolwiek działań następczych.
- (50) Komisja ustaliła, że przedsiębiorstwa handlowe nie wprowadzają do swoich systemów rachunkowości informacji dotyczących identyfikowalności transakcji połowowych, a zatem nie ma pewności, że informacje zapisane w systemach organów odpowiadają temu, co zostało zapisane w systemach rachunkowości i produkcji przedsiębiorstw. Sytuacja ta osłabia wiarygodność łańcucha identyfikowalności na szczeblu przedsiębiorstwa. Naraża to również system na potencjalne nadużycia, umożliwiając podmiotom handlowym zgłaszanie zawyżonych ilości z błędnych świadectw połowowych i fałszowanie w ten sposób pochodzenia ryb. Ponadto elektroniczne bazy danych Tajwanu, które wspomagają systemy organów, są niekompletne, a kluczowe dokumenty w łańcuchu dostaw, takie jak deklaracje wyładunkowe, elektroniczne dzienniki pokładowe oraz informacje od wyznaczonych portów wciąż nie są w pełni rejestrowane lub w ogóle ich brakuje. Wskazuje to na braki w całym systemie identyfikowalności.
- (51) Ryzyko wadliwej identyfikowalności jest spotęgowane przez specyficzne warunki tajwańskiej floty. Tajwan posiada znaczną liczbę statków rybackich należących do floty dalekomorskiej (468 statków o pojemności brutto (GT) powyżej 100 ton oraz między 1 200 a 1 400 statków o pojemności brutto mniejszej niż 100 ton). Co więcej, obywatele Tajwanu dokonali inwestycji i eksploatują 238 statków rybackich pływających pod banderą zagraniczną. Tajwańskie statki rybackie należące do floty dalekomorskiej pływają na pełnym morzu i na wodach państw nadbrzeżnych. Jako bazy połowowe i wyładunkowe wykorzystują one porty państw trzecich i rzadko zawijają do portów macierzystych. Produkty rybołówstwa są wysyłane z łowisk na pełnym morzu lub na wodach państw nadbrzeżnych do Tajwanu do dalszego przetwarzania albo wysyłane z tajwańskich przedsiębiorstw handlowych do państw trzecich do dalszego przetwarzania. Brakuje współpracy między Tajwanem a organami państw trzecich i występują znaczne problemy ze zdolnością Tajwanu do monitorowania wielkości i zdolności połowowej floty. Sytuacja ta pozwala podmiotom gospodarczym i handlowcom, którzy mają

⁽¹⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej: http://legal.un.org/ilc/texts/instruments/english/conventions/8_1_1958_high_seas.pdf

⁽²⁾ Dobrowolne wytyczne FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery, 2014, informacje pochodzące ze strony internetowej: <http://www.fao.org/3/a-mk052e.pdf>

zamiar popełnić czyny niedozwolone, do działania z Tajwanu bez ryzyka wykrycia. Wciąż istnieje wysokie ryzyko, że tajwańskie statki działają z naruszeniem obowiązujących zasad ochrony i zarządzania, a tajwańskie przedsiębiorstwa handlowe sprzedają produkty pochodzące z niezadeklarowanych połowów w celu przetworzenia. Sytuacja ta zwiększa ryzyko, że produkty rybne przeznaczone na rynek unijny i produkowane z ryb pochodzących z Tajwanu pochodzą z połowów NNN.

- (52) Tajwan nie przestrzega wymogów mających na celu zapewnienie kompleksowego i skutecznego monitorowania i kontroli połowów oraz nadzoru nad nimi zgodnie z art. 94 UNCLOS, pkt 33 dobrowolnych wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery oraz pkt 24 międzynarodowego planu działania na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (MPD-NNN⁽¹⁾).
- (53) Władze Tajwanu opracowują systemy identyfikowalności w celu skutecznego monitorowania i kontroli ryb pochodzących z jego statków oraz późniejszych produktów rybołówstwa trafiających do jego portów do przetworzenia, a następnie wywozu. Prócz tego władze wprowadziły w tym roku plan strategiczny w celu audytu przedsiębiorstw handlowych. Niemniej jednak do chwili obecnej plan ten nie został wdrożony a audyt przedsiębiorstw handlowych w sektorze rybołówstwa nigdy nie został przeprowadzony. Brak audytów przeprowadzanych przez Agencję Rybołówstwa świadczy o niechęci do zapewnienia przejrzystości w łańcuchu dostaw oraz o zaniedbaniach w zakresie podjęcia środków wobec podmiotów gospodarczych bezpośrednio lub pośrednio uczestniczących w połowach NNN określonych w pkt 72–74 MPD-NNN.
- (54) W art. 11 ust. 2 i 3 Kodeksu odpowiedzialnego rybołówstwa FAO stanowi się, że międzynarodowy handel rybami i produktami rybołówstwa nie powinien zagrażać zrównoważonemu rozwojowi rybołówstwa, powinien być oparty na przejrzystych środkach, jak również na prostych i wszechstronnych przepisach ustawowych i wykonawczych oraz procedurach administracyjnych. Ponadto w art. 11 ust. 1 pkt 11 Kodeksu odpowiedzialnego rybołówstwa FAO przewiduje się, że państwa powinny zagwarantować, aby międzynarodowy i wewnętrzny handel rybami i produktami rybołówstwa odbywał się w zgodzie ze zdrowymi praktykami ochrony i zarządzania poprzez ulepszanie identyfikacji pochodzenia ryb i produktów rybołówstwa. MPD-NNN zawiera ponadto wytyczne dotyczące uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym środków rynkowych (pkt 65–76), które pomagają ograniczyć lub eliminować handel rybami i produktami rybnymi pozyskanymi z połowów NNN. Obserwowane przez Komisję systemy identyfikowalności (zob. motywy 48–53) wyraźnie świadczą o tym, że Tajwan nie podjął środków w celu zwiększenia przejrzystości swoich rynków, co pozwoliłoby zapobiec ryzyku, że produkty NNN będą przedmiotem handlu za pośrednictwem Tajwanu lub przez przedsiębiorstwa z siedzibą w Tajwanie.
- (55) W ramach przygotowań do wizyty w 2015 r. Europejska Agencja Kontroli Rybołówstwa (EFCA) przeanalizowała kilkaset świadectw połowowych przedstawionych na granicach Unii w odniesieniu do przesyłek pochodzących z Tajwanu. Te świadectwa połowowe zostały zatwierdzone przez tajwańskie organy odpowiedzialne za rybołówstwo na podstawie informacji uzyskanych od tajwańskich podmiotów gospodarczych. Skutki wyżej opisanych problemów z systemami rejestracji danych uwidoczniają się w niżej wymienionych nieprawidłowościach (zob. motywy 56 i 57).
- (56) Analiza produktów poławianych przez statki pływające pod banderą Tajwanu wykazała następujące niespójności: świadectwa połowowe ze zmienionymi danymi lub bez wszystkich wymaganych danych; niespójne informacje dotyczące połowu, deklaracje kapitana, dzienniki połowowe, dokumenty statystyczne ICCAT, deklaracje zapewniania bezpieczeństwa delfinom, dane i daty dotyczące przeładunku, wyładunku i przetwarzania; brak dostępu do danych z VDS dotyczących rzeczywistego nakładu połowowego dla statków prowadzących działalność na Oceanie Spokojnym; brak rejestracji licencji z państw nadbrzeżnych; niespójności dotyczące statków do połowów i statków transportowych – zmiany nazw statków i statki niewymienione w unijnym wykazie zakładów zatwierdzonych pod względem sanitarnym; niezrozumiałe drogi handlu (tzn. ryby złowione w Oceanie Atlantyckim/Indyjskim, transportowane do Azji, przetwarzane i wywożone do Unii) oraz niepełne informacje na temat oświadczeń dotyczących przetwarzania oraz odnośnej uzyskanej produkcji.
- (57) Komisja przedstawiła władzom tajwańskim szczegółowe informacje na temat wyników analizy EFCA. Władze zbadały sprawę i przedłożyły zadowolające odpowiedzi w odniesieniu do uzyskanej produkcji zgłaszanej w oświadczeniach dotyczących przetwarzania. Władze w pełni odnotowały tę kwestię i przyznały, że istnieje potrzeba aktualizacji przepisów wewnętrznych w celu rozwiązania problemów. Zapewniły również, że chcą współpracować z Komisją w zakresie korygowania procedur operacyjnych.
- (58) Sytuacja opisana w motywie 56 uwidacznia jak duże jest ryzyko, że przetworzone produkty rybołówstwa z Tajwanu i surowce rybne z Tajwanu pochodzą z połowów bezpośrednio związanych z działalnością NNN. Ponadto istnienie wyraźnych błędów, o których mowa w motywie 56, wskazuje, że Tajwan nie współpracował z innymi państwami i regionalnymi organizacjami ds. zarządzania rybołówstwem w zakresie przyjęcia odpowiednich środków rynkowych w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania, jak określono w pkt 68 i 72 MPD-NNN.

(¹) Międzynarodowy plan działania na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa, 2001.

- (59) Informacje opisane w motywie 56 świadczą o tym, że produkty przetwarzane przez Tajwan lub będące po drodze przedmiotem handlu w Tajwanie nie spełniają przepisów dotyczących zrównoważonego zagospodarowania połowu, jak opisano w art. 11 Kodeksu odpowiedzialnego rybołówstwa FAO, i dalej wyjaśniają, że Tajwan nie wprowadził przepisów mających na celu zapewnienie właściwej współpracy z państwami trzecimi, na terytorium których jego statki połowią lub dokonują wyładunku, ani nie wdrożył środków, które zapewniają przejrzystość i identyfikowalność produktów na rynku zgodnie z pkt 67–69 i 71–72 MPD-NNN, aby zapewnić identyfikowalność ryb lub produktów rybnych.
- (60) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji decyzji oraz na podstawie wszystkich faktów zebranych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Tajwan, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i art. 31 ust. 4 lit. a) i b) rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Tajwan nie wypełnił obowiązków spoczywających na nim jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do statków NNN i połowów NNN prowadzonych lub wspieranych przez statki rybackie pływające pod jego banderą lub przez jego obywateli oraz nie wypełnił obowiązków w odniesieniu do zapobiegania dostępowi do jego rynku produktów rybołówstwa pochodzących z połowów NNN.

3.2. Niewypełnienie obowiązku współpracy i egzekwowania prawa (art. 31 ust. 5 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (61) Na podstawie art. 31 ust. 5 lit. a) Komisja sprawdziła, w jakim stopniu Tajwan z nią współpracował, odpowiadając na pytania, przekazując informacje zwrotne i prowadząc dochodzenia w sprawach dotyczących połowów NNN i związanej z nimi działalnością.
- (62) Po wizycie odbytej w 2012 r. Komisja zwróciła się do Tajwanu z prośbą o współpracę w licznych kwestiach dotyczących zarządzania rybołówstwem, którymi należało pilnie się zająć. Są one wymienione poniżej. Ramy prawne i administracyjne w zakresie zarządzania rybołówstwem wymagały uaktualnienia poprzez przyjęcie zmienionej ustawy o rybołówstwie i kodeksu postępowania w zakresie połowów NNN (krajowego planu działania w zakresie połowów NNN) w celu transpozycji do prawa krajowego międzynarodowych i regionalnych przepisów dotyczących zarządzania rybołówstwem oraz niezobowiązujących zaleceń. Komisja zwróciła się do Tajwanu z prośbą o opracowanie spójnego i odstraszającego systemu sankcji wraz z rejestrem naruszeń i sankcji. Komisja zasugerowała poprawę ram monitorowania, kontroli i nadzoru (MKN), aby zapewnić kontrolę nad tajwańską flotą działającą na pełnym morzu i w wodach państw trzecich, jak również opracowanie dziennika połowowego oraz systemu rejestracji połowów i deklaracji wyładunkowych, określenie wyznaczonych portów oraz przygotowanie planu inspekcji w celu kontroli działalności połowowej, przeładunków i wyładunków. Należało poprawić skuteczność i przejrzystość systemu świadectw połowowych i identyfikowalności w odniesieniu do wywozu przeznaczzonego na rynek unijny.
- (63) Tajwan zareagował w 2013 r., opracowując KPD-NNN, a w 2014 r. – KPD-zdolność połowowa. Komisja i władze tajwańskie wymieniły liczne pisma oraz przeprowadziły liczne wideokonferencje i spotkania w sprawie tych dokumentów.
- (64) W odniesieniu do KPD-NNN analiza przeprowadzona przez Komisję wykazała, że chociaż propozycje zawarte w planie są zasadniczo właściwe, to termin jego wdrożenia jest zbyt długi i obejmuje działania aż do roku 2020. Biorąc pod uwagę wielkość tajwańskiej floty, która prowadzi działalność w ponad 30 państwach trzecich, oraz fakt, że tajwańskie statki rybackie są ważnymi dostawcami surowców do zakładów przetwórczych i producentów konserw, ważne jest, by Tajwan szybko wdrożył swoje działania w odniesieniu do MKN, obserwatorów, wyładunków i przeładunków oraz skutecznie uregulował w swojej ustawie o rybołówstwie kwestie dotyczące poważnych naruszeń i kontroli swoich obywateli.
- (65) W wyniku analizy KPD-zdolność połowowa przeprowadzonej przez Komisję stwierdzono, że plan ten nie zapewnia równowagi między zdolnościami kontrolnymi Tajwanu a liczbą tajwańskich statków dalekomorskich. Środki wprowadzone przez Tajwan (tj. dzienniki połowowe, elektroniczne dzienniki połowowe, system deklaracji wyładunkowych i system sprawozdawczości dotyczącej połowów, wyznaczone porty, inspekcje i kontrola wyładunków, przeładunków, wejścia na pokład, inspekcje statków, krajowe plany inspekcji/obserwacji i identyfikowalność) w celu monitorowania jego floty nie są wystarczające, ponieważ tylko częściowo obejmują one flotę dalekomorską, są tylko częściowo wdrożone lub są w fazie planów, które nie zostały jeszcze opracowane. Ponadto polityka ta nie zapewnia wymiernych celów w zakresie zarządzania ani wskazówek dotyczących poziomów nakładu połowowego, kwot, licencji, upoważnień do połowów dla statków państw trzecich, liczby statków podlegających regionalnym organizacjom ds. zarządzania rybołówstwem, ocen zasobów oraz celów lub doradztwa naukowego. Brakuje także analizy na temat powiązań między liczbą statków, liczbą licencji, wielkością połowów oraz dostępnymi zasobami finansowymi i ludzkimi niezbędnymi do kontrolowania i monitorowania tej gałęzi przemysłu. Brakuje jakichkolwiek poziomów referencyjnych w odniesieniu do osiągania celów polityki czy też metody opracowania takich wskaźników. Co więcej, przyszłe działania przedstawiono w sposób niejasny i nie zapewniają one żadnych wskazówek co do tego, jak i kiedy władze będą realizować tę politykę.

- (66) W latach 2012–2015 Komisja przedstawiła szczegółowe uwagi dotyczące różnych planów Tajwanu mających na celu rozwiązanie kwestii połowów NNN i podkreślała potrzebę podjęcia współpracy i działań naprawczych. Tajwan, nie kwestionując ustaleń Komisji, wielokrotnie zgłaszał potrzebę refleksji na temat działań i dodatkowego czasu na ich wdrożenie.
- (67) Wizyta w Tajwanie z 2015 r. wykazała niewielkie postępy lub brak postępów w problematycznych kwestiach, na które Komisja zwracała uwagę w latach 2012–2015 (jak opisano w motywie powyżej). Ustawa o rybołówstwie była nadal na etapie projektu; KPD-NNN miał być w procesie wdrażania, lecz w rzeczywistości nie wprowadzono jeszcze środków opisanych w niniejszej sekcji decyzji, a terminy ich wprowadzenia były niejasne; w dokumencie KPD-zdolność połowowa wciąż brakowało konkretnych celów i terminów wdrożenia działań. Postępy we wdrażaniu ram MKN były minimalne: elektroniczne dzienniki pokładowe obejmowały tylko część floty, nie określono wyznaczonych portów, deklaracje wyładunkowe obejmowały tylko połowy krajowe (istniały jedynie plany objęcia nimi w przyszłości floty dalekomorskiej) a środki kontroli przeładunków znajdowały się wciąż w fazie opracowywania. W sprawozdaniu Komisji z lipca 2012 r. przedstawiono szczegółowe informacje dotyczące różnych kwestii, o których mowa w tym motywie; są one identyczne z problemami stwierdzonymi podczas niedawnej wizyty w marcu 2015 r. W sprawozdaniu Komisji z marca 2015 r. ponownie wymieniono wszystkie kluczowe kwestie i zwrócono uwagę na ewentualne konsekwencje braku postępów.
- (68) Z tych powodów Komisja uważa, że Tajwanowi nie udało się rozwiązać wszystkich problemów stwierdzonych w latach 2012–2015.
- (69) Tajwan nie przyjął również ram prawnych przewidujących definicje połowów NNN i poważnych naruszeń zgodnie z rezolucją IOTC 11/03⁽¹⁾ i art. 25 ust. 4 konwencji WCPFC⁽²⁾. Ponadto Tajwan nie sprawował jurysdykcji w stosunku do swojej floty w sprawach administracyjnych i technicznych zgodnie z art. 94 UNCLOS (zob. także art. 5 Konwencji genewskiej o morzu pełnym z 1958 r.). Co więcej, nie dopełnił obowiązku wdrożenia przepisów pkt 31–33 dobrowolnych wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery. Ponadto Tajwan nie wdrożył postanowień pkt 24 MPD-NNN w odniesieniu do monitorowania i kontroli swojej floty oraz nadzoru nad nią.
- (70) Ogólnie władze Tajwanu były skłonne do współpracy i na ogół szybko odpowiadały na wnioski o udzielenie informacji lub weryfikację przekazywane zarówno przez państwa członkowskie jak i Komisję na podstawie art. 17 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008. Niektóre kwestie dotyczące dostępu państw członkowskich do informacji odnoszących się do danych VMS statków pływających pod banderą Tajwanu zostały rozstrzygnięte przy interwencji Komisji. Rzetelność odpowiedzi udzielanych przez władze Tajwanu podważają braki w ich systemach identyfikowalności (zob. sekcja 3.1 niniejszej decyzji).
- (71) Zgodnie z art. 31 ust. 5 lit. b) Komisja dokonała również analizy istniejących środków egzekucyjnych w celu zapobiegania połowom NNN, ich powstrzymywania i eliminowania w Tajwanie.
- (72) W latach 2012–2015 Komisja podkreślała, że istnieje potrzeba, by Tajwan ogłosił nową ustawę o rybołówstwie. W obowiązującej ustawie zakres i poważne naruszenia nie są jasno zdefiniowane i nie przewiduje się poważniejszego naruszenia w przypadku powtarzających się wykroczeń. Obecne poziomy kar przewidziane w ustawie są niewystarczające, aby pozbawić duże statki handlowe korzyści pochodzących z potencjalnie niezgodnej z prawem działalności (maksymalne grzywny wynoszą ok. 9 000 EUR). Kary w swojej obecnej formie nie są kompleksowe pod względem zakresu ani wystarczająco surowe pod względem poziomu, aby spełniać funkcję odstraszącą. W ustawie brakuje również szczegółowych przepisów dotyczących obywateli, którzy wspierają działalność połowową NNN lub w niej uczestniczą. Rozporządzenie w sprawie tajwańskich inwestycji w działalność statków rybackich pływających pod banderą zagraniczną zawiera niektóre fakultatywne przepisy, przewidujące kary za ukrywanie pochodzenia ryb oraz eksploatację statków rybackich pływających pod banderą zagraniczną z naruszeniem zasad ustanowionych przez państwo bandery. Przewidziane kary pieniężne nie są jednak obowiązkowe i nie jest jasne, czy są one stosowane w przypadku, gdy inne państwa nie nałożyły na obywateli Tajwanu wystarczająco surowych grzywien za to samo naruszenie.
- (73) Ponadto nie ma jasnych ram prawnych dotyczących transpozycji środków ochrony i zarządzania regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem. Tajwańskie władze potwierdziły, że ramy prawne muszą zostać poddane przeglądowi, aby rozwiązać wyżej wspomniane kwestie. Tajwan zaznaczył także, że w pełni zobowiązuje się do zapewnienia, by jego statki rybackie, na które państwa nadbrzeżne nałożyły niewystarczająco surowe kary za naruszenia prawa, podlegały dalszym karom w Tajwanie. Władze tajwańskie zapowiedziały, że nowa ustawa o rybołówstwie będzie gotowa do końca 2014 r. Jednak do tej pory tak się nie stało. Tajwan nie wywiązuje się ze swoich obowiązków w zakresie nakładania skutecznych środków egzekucyjnych zgodnie z art. 94

(1) Rezolucja IOTC 11/03, informacje pochodzące ze strony internetowej: http://www.iotc.org/sites/default/files/documents/compliance/cmm/iotc_cmm_11-03_en.pdf

(2) Konwencja WCPFC, informacje pochodzące ze strony internetowej: <https://www.wcpfc.int/system/files/text.pdf>

UNCLOS (zob. także art. 5 Konwencji genewskiej o morzu pełnym z 1958 r.). Ponadto Tajwan nie przestrzega przepisów pkt 31–33, 35 i 38 dobrowolnych wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery i nie jest w stanie wykazać, że dysponuje odpowiednim systemem sankcji w celu zwalczania połowów NNN, jak zaleca się w pkt 21 MPD-NNN, ani że przyjął środków dotyczących obywateli podlegających jego jurysdykcji, którzy wspierają połowy NNN lub w nich uczestniczą, jak zaleca się w pkt 18 MPD-NNN.

- (74) Możliwości Tajwanu w zakresie MKN nie są wystarczające. Nie istnieje krajowy plan inspekcji w celu zapewnienia spójnej polityki w zakresie nadzoru i monitorowania działalności tajwańskiej floty. Konkretnie środki i narzędzia w zakresie MKN są wciąż niewystarczające, jak wyjaśniono w motywach 65 i 67, co sprawia, że tajwańskie środki egzekucyjne nie przyczyniają się w wystarczającym stopniu do zapobiegania połowom NNN, ich powstrzymywania i eliminowania. Według dostępnych informacji Tajwan kontroluje jedynie 60 % swojej floty dalekomorskiej o pojemności brutto powyżej 100 ton, która działa poza wodami Tajwanu, włączając wszystkie statki rybackie do połowów okrężnicą. Przy określeniu wyznaczonych portów Tajwan współpracuje z ponad 30 państwami, ale do tej pory nie osiągnięto żadnych konkretnych ustaleń. We wrześniu 2014 r. Tajwan wprowadził nowy system deklaracji wyładunkowych i jest w trakcie jego modernizacji za pomocą nowych przepisów prawnych, jednak ten nowy system deklaracji wyładunkowych wciąż nie obejmuje wszystkich rodzajów statków należących do floty dalekomorskiej. Ponadto trwają prace nad opracowaniem skutecznego systemu kontroli przeładunków statków należących do floty dalekomorskiej.
- (75) Brak skutecznego systemu MKN świadczy o tym, że Tajwan nie jest w stanie monitorować działań połowowych na morzu, i podważa zdolność Agencji Rybołówstwa do skutecznego egzekwowania przepisów mających zastosowanie do różnych odnośnych obszarów morskich. Taka sytuacja w połączeniu z brakiem skutecznej współpracy z państwami trzecimi w odniesieniu do wyznaczonych portów i przeładunków zwiększa ryzyko prowadzenia połowów NNN przez statki z Tajwanu. W związku z tym Komisja uważa, że Tajwan nie zapewnia kompleksowego i skutecznego systemu MKN w odniesieniu do statków rybackich pływających pod jego banderą. Niewdrożenie przez Tajwan skutecznego systemu MKN ma negatywny wpływ na zgodność z art. 94 UNCLOS (zob. także art. 5 Konwencji genewskiej o morzu pełnym z 1958 r.). Oznacza to również nieprzestrzeganie zaleceń z pkt 33 dobrowolnych wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery oraz pkt 24 MPD-NNN.
- (76) Na podstawie informacji uzyskanych podczas wizyt, które przedstawiciele Komisji odbyli w 2012 i 2015 r. oraz rozmów z władzami tajwańskimi, które przeprowadzono w latach 2012–2015, Komisja wnioskuje, iż nie można uznać, że organom Tajwanu brakuje zasobów finansowych, lecz raczej niezbędnego otoczenia prawno-administracyjnego gwarantującego sprawne i skuteczne wypełnianie przez Tajwan obowiązków państwa bandery, państwa portu i państwa zbytu.
- (77) Należy przypomnieć, że Tajwan, ze względu na swój status polityczny, nie jest członkiem Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ). Na podstawie statystyk według wskaźnika rozwoju społecznego ONZ, które Tajwan opracował z zastosowaniem metodologii ONZ, Tajwan uznaje się za państwo o wysokim stopniu rozwoju społecznego (21. miejsce wśród 188 państw⁽¹⁾).
- (78) Biorąc pod uwagę te elementy, Komisja uważa, że Tajwanowi nie brakuje środków finansowych do wykonywania przez niego obowiązków państwa bandery, państwa portu i państwa zbytu, lecz raczej niezbędnych instrumentów prawnych i administracyjnych w celu zapewnienia sprawnego i skutecznego wykonywania tych obowiązków.
- (79) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji oraz na podstawie faktów ustalonych przez Komisję i oświadczeń złożonych przez Tajwan, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i 5 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Tajwan nie wypełnił obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do współpracy oraz działań egzekucyjnych.

3.3. Niewdrożenie przepisów międzynarodowych (art. 31 ust. 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (80) Tajwan nie podpisał ani nie ratyfikował żadnego z międzynarodowych porozumień, które w szczególności regulują dziedzinę rybołówstwa. Jak wyjaśniono w motywie 36, uznaje się, że Tajwan jest objęty przepisami prawa zwyczajowego, a także obowiązkiem zachowania należytej staranności w odniesieniu do swoich statków rybackich prowadzących połowy NNN. Tajwan jest umawiającym się państwem członkowskim Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Południowego (CCSBT), Regionalnej Organizacji ds. Zarządzania Rybołówstwem na Południowym Pacyfiku (SPRFMO) oraz Komisji ds. Rybołówstwa na Północnym Pacyfiku (NPFC), a także współpracującym podmiotem niebędącym umawiającą się stroną Komisji ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku (WCPFC), Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego (IATTC) i Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT). Ponadto Tajwan jest zaproszonym ekspertem Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC).
- (81) Zgodnie z art. 31 ust. 6 lit. b) Komisja przeanalizowała wszystkie informacje dotyczące statusu Tajwanu jako umawiającej się strony CCSBT, SPRFMO i NPFC, jako współpracującego podmiotu niebędącego umawiającą się stroną WCPFC, IATTC, ICCAT oraz jako zaproszonego eksperta IOTC.

⁽¹⁾ <http://eng.stat.gov.tw/ct.asp?xItem=25280&ctNode=6032&mp=5>

- (82) Komisja przeanalizowała również wszelkie informacje, które uznała za istotne w odniesieniu do zgody Tajwanu na stosowanie środków ochrony i zarządzania przyjętych przez WCPFC, IATTC, ICCAT, CCSBT, SPRFMO i IOTC.
- (83) Według informacji pochodzących ze sprawozdania IOTC w sprawie zgodności Tajwanu z przepisami sporządzonego w dniu 23 marca 2015 r.⁽¹⁾, w 2014 r. pojawiło się kilka powtarzających się kwestii dotyczących zgodności z przepisami. W szczególności – według dostępnych informacji – Tajwan nie dostarczył wszystkich obowiązkowych informacji zgodnie z normą IOTC w sprawie wykazu statków do połowów tuńczyka tropikalnego w 2006 r., jak wymaga tego rezolucja IOTC 12/11. Ponadto w 2007 r. Tajwan nie przedłożył wszystkich obowiązkowych informacji zgodnie z normą IOTC w sprawie wykazu statków do połowów włócznika i tuńczyka białego, jak wymaga tego rezolucja IOTC 12/11. Nie przedstawił on również wszystkich obowiązkowych informacji zgodnie z normą IOTC w sprawie wykazu uprawnionych statków o długości całkowitej 24 metrów lub więcej, jak wymaga tego rezolucja IOTC 14/04. Co więcej, Tajwan nie zgłosił częstotliwości rozmiarów w połowach przy użyciu takli zgodnie z normą IOTC, jak wymaga tego rezolucja 10/02. Nie zgłosił także częstotliwości rozmiarów w połowach rekina zgodnie z normą IOTC, jak wymaga tego rezolucja 05/05. Nie przedstawił również sprawozdania obserwatora, jak wymaga tego rezolucja 11/04. Ponadto Tajwan nie przedłożył sprawozdania podsumowującego VMS, jak wymaga tego rezolucja 12/13, nie wdrożył oznakowania narzędzi połowowych biernych zgodnie z rezolucją 13/02 ani nie przedstawił szczegółowego sprawozdania w sprawie przeładunków dokonywanych w porcie wymaganego na mocy rezolucji 12/05. Ustalono również, że Tajwan nie przestrzegał rezolucji IOTC 14/06.
- (84) W związku z tym w 2014 r. IOTC uznała, że Tajwan wielokrotnie naruszył przepisy, ponieważ odnotowano, że wśród jego floty czterdzieści osiem taklowców do połowów tuńczyka na dużą skalę dokonało w 2014 r. powtarzających się naruszeń, a w przypadku trzydziestu ośmiu z nich możliwe wykroczenia odnotowano także w 2013 r.⁽²⁾
- (85) Ustalono również, że Tajwan wciąż musi zająć się sprawami dotyczącymi połowów NNN w 2013 r., w które zaangażowany był statek pływający pod banderą Tajwanu i jego obywatel (zob. motyw 86).
- (86) Należy przypomnieć, że według informacji pochodzących ze sprawozdania IOTC w sprawie zgodności Tajwanu z przepisami, sporządzonego w dniu 26 kwietnia 2014 r.⁽³⁾, IOTC uznała, że Tajwan nie dopełnił swoich obowiązków wynikających z rezolucji IOTC 12/05. Ścisłej mówiąc, w 2013 r. IOTC uznała, że Tajwan wielokrotnie naruszył przepisy, ponieważ odnotowano, że wśród jego floty sto dwa taklowce do połowów tuńczyka na dużą skalę dokonały w 2013 r. powtarzających się naruszeń, a w przypadku trzydziestu czterech z nich możliwe wykroczenia odnotowano także w 2012 r. Ponadto Tajwan nie dostarczył dowodów, że w przypadku jednego statku (pod nazwą „MAN YIH FENG”), znajdującego się w tymczasowym wykazie statków NNN IOTC⁽⁴⁾, przeprowadzono odpowiednie kontrole i nałożono odpowiednio surowe kary.
- (87) Po wizycie w 2015 r. Tajwan poinformował Komisję, iż rozumie znaczenie kwestii związanych z przeładunkiem statków rybackich prowadzących połowy na dużą skalę, i wyjaśnił, że podjęte zostały środki w celu zakazania przeładunków, zagwarantowania, że stosowane są ważne licencje połowowe, oraz w celu dystrybucji wśród statków nowych dzienników pokładowych. Tajwan potwierdził również potrzebę działania w kwestiach takich jak dane dotyczące wielkości rekinów, sprawozdanie obserwatora, oznakowanie narzędzi połowowych biernych i szczegółowe sprawozdanie z przeładunku w porcie.
- (88) Problemy Tajwanu z IOTC pogłębia fakt, że Tajwan ma dużą flotę dalekomorską i według szacunków 73 % przeładunków na morzu na obszarze IOTC prowadzonych jest przez statki tajwańskie⁽⁵⁾.
- (89) Problemy ze zgodnością Tajwanu z przepisami IOTC wskazują, że Tajwan nie wypełnił swoich obowiązków jako państwa bandery określonych w art. 94 UNCLOS (zob. także art. 5 Konwencji genewskiej o morzu pełnym z 1958 r.). Ponadto Tajwan nie przestrzega zatem zaleceń z pkt 31–33, 35 i 38 dobrowolnych wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery oraz pkt 24 MPD-NNN.
- (90) Komisja przeanalizowała również udostępniane przez ICCAT informacje dotyczące przestrzegania przez Tajwan zasad ICCAT i wywiązywania się z obowiązków w zakresie MKN. W tym celu Komisja wykorzystwała tabele ICCAT w odniesieniu do kwestii potencjalnych niezgodności wynikających z regionalnych programów obserwacyjnych ICCAT, które wykryto podczas obserwacji prowadzonych przez regionalnych obserwatorów ICCAT⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Sprawozdanie IOTC w sprawie zgodności Tajwanu z przepisami, dok. nr IOTC-2015-CoC12-CR36, 23 marca 2015 r.

⁽²⁾ IOTC dok. nr IOTC-2015-CoC12-08c Add_1, 27 marca 2015 r.

⁽³⁾ IOTC dok. nr IOTC-2014-CoC11-08c Add_1, 26 kwietnia 2014 r.

⁽⁴⁾ Sprawozdanie z jedenastego posiedzenia Komitetu ds. Zgodności, Colombo, Sri Lanka, 26–28 maja 2014 r., s. 14–15.

⁽⁵⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej:

http://www.iotc.org/sites/default/files/documents/2015/03/IOTC-2015-CoC12-04bE_-_IOTC_ROP_-_Contractors_Report.pdf

⁽⁶⁾ Regionalny program obserwacyjny ICCAT i odpowiedzi, 5 listopada 2014 r., COC-305/2014, s. 33–49.

- (91) Z danych za 2014 r. dostępnych od ICCAT wynika, że tajwańskie statki nie przedstawiły obserwatorom ICCAT ważnych zezwoleń na przeładunek ani aktualnych wersji deklaracji przeładunkowej (wcześniejsze wersje, których użyto, nie zawierały ostatnich zmian, takich jak wprowadzenie odniesienia do stada i obszaru). Ponadto tajwańskie statki nie były w stanie przedstawić ważnych upoważnień do prowadzenia połowów na obszarze ICCAT; stwierdzono także liczne przypadki niezgodności w odniesieniu do dzienników połowowych, np. dzienniki połowowe, które nie zostały oprawione (naruszenie zalecenia 03-13), i karty z dzienników połowowych, które nie były ponumerowane (naruszenie zalecenia ICCAT 11-01, załącznik 1). Ponadto stwierdzono nieprzestrzeganie obowiązków dotyczących oznakowania i VMS oraz niespójności w procesie przekazywania informacji obserwatorom ICCAT.
- (92) Należy także przypomnieć, że w 2014 r. ICCAT wystosowała do Tajwanu pismo ostrzegawcze⁽¹⁾ w związku z możliwym przeładunkiem na morzu oraz możliwą działalnością NNN prowadzoną przez obywateli Tajwanu, w szczególności w odniesieniu do kontroli nad połowami i niespójnościami między deklaracjami połowowymi oraz ogółem wszystkich zgłaszanych połowów.
- (93) Po wizycie w 2015 r. Tajwan twierdził, że w latach 2007–2012 i w roku 2014 spełniał wszystkie zasady ICCAT. W odniesieniu do stwierdzonych kwestii niezgodności dotyczących roku 2013 Tajwan twierdził, że zastosował wszystkie odpowiednie środki w celu rozwiązania kwestii ICCAT i w związku z tym ICCAT nie podjęła następnie żadnych działań.
- (94) W odniesieniu do WCPFC zauważa się, że Komisja i władze tajwańskie omówiły podczas wizyty w 2015 r. zgodność Tajwanu ze środkami ochrony i zarządzania przyjętymi przez tę organizację regionalną.
- (95) Tajwan wyjaśnił Komisji, że włączył konwencję WCPFC oraz środki ochrony i zarządzania do krajowego systemu prawnego i że pracuje nad rozwiązaniem szeregu stwierdzonych przypadków nieprzestrzegania przepisów w odniesieniu do środków ochrony i zarządzania WCPFC.
- (96) Należy również zauważyć, że podczas swojej 10. sesji Komitet Naukowy WCPFC podkreślił kwestię luk w zakresie danych dotyczących tajwańskiej floty połowiącej okrężnicą i poprosił Tajwan o przygotowanie na 11. sesję Komitetu Naukowego dokumentu zawierającego opis metodyki stosowanej do oszacowania połowów gatunków tuńczyka w ramach zagregowanych danych dostarczonych do WCPFC dotyczących połowów okrężnicą⁽²⁾.
- (97) Informacje udostępnione przez SPRFMO⁽³⁾ wskazują, że w odniesieniu do 2014 r. Tajwan nie przestrzegał norm dotyczących gromadzenia, zgłaszania, weryfikacji i wymiany danych (środek ochrony i zarządzania 2.02 (1e)) i nie spełnił w pełnym zakresie wymagań dotyczących danych o wyładunkach i przeładunkach (środek ochrony i zarządzania 2.02 (1d)).
- (98) Po wizycie w 2015 r. Tajwan poinformował Komisję, że ze względu na kwestie ochrony danych krajowych był on zobowiązany dostarczyć streszczenie danych dotyczących środka ochrony i zarządzania 2.02 (1e). Tajwan wyjaśnił również, że nastąpiła jedynie częściowa niezgodność ze środkiem ochrony i zarządzania 2.02 (1d).
- (99) Problemy ze zgodnością Tajwanu z przepisami WCPFC i SPRFMO wskazują, że Tajwan nie wypełnił swoich obowiązków jako państwa bandery określonych w art. 94 UNCLOS (zob. także art. 5 Konwencji genewskiej o morzu pełnym z 1958 r.). Ponadto Tajwan nie przestrzegał zaleceń z pkt 31–33, 35 i 38 dobrowolnych wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery oraz pkt 24 MPD-NNN.
- (100) Uwzględniając sytuację wyjaśnioną w niniejszej części decyzji oraz na podstawie stanu faktycznego ustalonego przez Komisję i oświadczeń złożonych przez Tajwan, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Tajwan nie wypełnił obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do międzynarodowych przepisów, regulacji oraz środków ochrony i zarządzania.

3.4. Szczególne ograniczenia krajów rozwijających się (art. 31 ust. 7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (101) Należy przypomnieć, że Tajwan, ze względu na swój status polityczny, nie jest członkiem Organizacji Narodów Zjednoczonych. Na podstawie statystyk według wskaźnika rozwoju społecznego, które Tajwan opracował z zastosowaniem metodologii ONZ, Tajwan uznaje się za państwo o wysokim stopniu rozwoju społecznego (21. miejsce wśród 188 państw)⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Pismo ostrzegawcze z dnia 13 lutego 2014 r.

⁽²⁾ Sprawozdanie podsumowujące z 10. sesji zwyczajnej Komitetu Naukowego WCPFC, pkt 82.

⁽³⁾ Ocena zgodności członków i współpracujących podmiotów niebędących umawiającymi się stronami, 2. posiedzenie Komitetu ds. Zgodności i Zagadnień Technicznych, Auckland, Nowa Zelandia, 30–31 stycznia 2015 r.

⁽⁴⁾ <http://eng.stat.gov.tw/ct.asp?xItem=25280&ctNode=6032&mp=5>

- (102) Należy odnotować, że powiadomienie Tajwanu jako państwa bandery zostało przyjęte przez Komisję zgodnie z art. 20 rozporządzenia w sprawie połowów NNN w dniu 28 stycznia 2010 r. Tajwan potwierdził, zgodnie z wymogami art. 20 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że ma on krajowe ustalenia w zakresie wdrożenia, kontroli i egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków ochrony i zarządzania, których muszą przestrzegać jego statki rybackie.
- (103) Biorąc pod uwagę wyżej wymieniony ranking według wskaźnika rozwoju społecznego oraz spostrzeżenia poczynione podczas wizyt w latach 2012–2015, nie istnieją dowody wskazujące na to, że niewypełnienie przez Tajwan jego obowiązków na mocy prawa międzynarodowego jest wynikiem niskiego poziomu rozwoju. Nie ma namacalnych dowodów umożliwiających powiązanie niedociągnięć w zakresie monitorowania i kontroli połowów oraz nadzoru nad nimi ze słabymi możliwościami i infrastrukturą. Tajwan nigdy nie twierdził, że ograniczenia rozwojowe wpływają na jego zdolność do zapewnienia skutecznych systemów zarządzania i kontroli, i nigdy nie zwrócił się o wsparcie ze strony Unii.
- (104) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji oraz na podstawie faktów ustalonych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez to państwo, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że poziom rozwoju Tajwanu nie ma negatywnego wpływu na jego stopień zaawansowania i ogólną działalność w odniesieniu do rybołówstwa.

4. WNIOSKI DOTYCZĄCE MOŻLIWOŚCI UZNANIA PAŃSTWA TRZECIEGO ZA NIEWSPÓŁPRACUJĄCE

- (105) Biorąc pod uwagę wnioski wyciągnięte w odniesieniu do niewywiązania się przez Tajwan z obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nabrzeżnym lub państwie zbytu oraz w odniesieniu do niepodjęcia działań w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zgodnie z art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, Tajwan należy powiadomić o możliwości uznania go przez Komisję za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania połowów NNN.
- (106) Zgodnie z art. 32 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja powinna powiadomić Tajwan o możliwości uznania go za niewspółpracujące państwo trzecie. Komisja powinna również podjąć wobec Tajwanu wszelkie działania określone w art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. W celu zapewnienia sprawnego zarządzania należy ustalić okres, w którym wymienione państwo może odpowiedzieć na piśmie na powiadomienie i dokonać naprawy sytuacji.
- (107) Ponadto należy stwierdzić, że powiadomienie Tajwanu o możliwości uznania go za państwo niewspółpracujące nie wyklucza ani nie powoduje automatycznie żadnego późniejszego działania podejmowanego przez Komisję lub Radę na potrzeby określenia i ustanowienia wykazu państw niewspółpracujących,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Niniejszym powiadamia się Tajwan o możliwości uznania go za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 października 2015 r.

W imieniu Komisji

Karmenu VELLA

Członek Komisji